

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3r-159/25
PIGD 2-25078241-01-3r-03062025)

Depunerea cererii de revizuire în temeiul art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă. Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial cererea de revizuire și neîntemeiat a conchis că, casarea sentinței penale, care a constituit un element determinant în formarea convingerii instanței care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită, nu constituie temei de retractare a hotărârii judecătorești și redeschiderea procedurii judiciare.

Prima instanță – Judecătoria Orhei: jud. V. Negruța
Instanța de recurs – Curtea de Apel Chișinău: jud. A. Anton, I. Secrieru, A. Panov
Instanța de revizuire – Curtea de Apel Chișinău: jud. A. Panov, M. Moraru, A.Minciuna

23 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 decembrie 2009, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” (în continuare SRL „Tasoncom”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei cu privire la anularea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009.

2. Prin hotărârea din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei s-a admis integral cerere de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei cu privire la contestarea deciziei 686 din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009. S-a anulat decizia Inspectorului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr.686 din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009 în privința Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” cu sediul str. Sf. Dumitru 11, or. Orhei, cod fiscal 1003606004729.

3. La 22 martie 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei a declarat recurs împotriva hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 16 februarie 2012 și pronunțarea unei noi decizii prin care să respingă acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” ca fiind neîntemeiată.

4. Prin decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei. S-a casat hotărârea din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei cu privire la contestarea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009, ca fiind neîntemeiată.

5. La 20 februarie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, cu judecarea cauzei în ordin de

recurs și pronunțarea unei decizii prin noi de respingere a recursului Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei și menținerea hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei.

6. Prin încheierea din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către revizuenta Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

7. La 20 iunie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus recurs împotriva încheierii din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei noi decizii de admitere a revizurii, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la rejudicare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia din 15 ianuarie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și s-a menținut încheierea din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

9. La 26 martie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 449 lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei, cu remiterea cauzei la rejudicare în prima instanță (vol. I, f.d. 151-153).

10. În susținerea revizurii, a invocat prevederile art. 449 lit. b) și e) din Codul de procedură civilă și a menționat că, în motivarea deciziei din 12 septembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a reținut sentința din 21 mai 2010 a Judecătoriei Orhei, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pentru evaziune fiscală.

11. Curtea de Apel Chișinău, aplicând prevederile art. 123 din Codul de procedură civilă, a ajuns la concluzia că Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu este în drept să ceară anularea deciziei nr. 686 din 09 octombrie 2009 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei, deoarece faptul evaziunii fiscale a fost constatat prin sentință judecătorească.

12. Revizuenta Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a indicat că, la momentul examinării cauzei de contencios administrativ, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei nu era nici definitivă, nici irevocabilă. Ba mai mult ca atât, prin decizia din 21 noiembrie 2012 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei a fost casată, iar cauza penală trimisă la o nouă judecare în instanța de fond.

13. Ulterior, prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătorei Orhei, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și Sergiu Tataroi au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate. Sentința dată nu a fost atacată de nimeni, iar la 13 ianuarie 2014 a devenit definitivă și irevocabilă.

14. Revizuenta Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a relevat că, printr-o sentință penală irevocabilă s-a stabilit că ea nu a comis infracțiunea de evaziune fiscală și că fapta infracțiunii nici nu a existat.

15. Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a considerat necesară retractarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, deoarece aceasta s-a bazat pe circumstanțe constatate printr-o sentință judecătorească care la acel moment nu era definitivă și/sau irevocabilă și care ulterior a fost casată. Aceste circumstanțe atestă necesitatea redeschiderii procedurii judiciare de contencios administrativ, or, prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătorei Orhei s-a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu a comis evaziunea fiscală, fapt ce confirmă ilegalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 686c din 9 octombrie 2009, contestat în prezentul litigiu.

16. Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f.d. 188-191).

17. La 2 aprilie 2015 și 8 aprilie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a declarat recurs împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei decizii noi de admitere a revizuirii, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și rejudecarea cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 198, 199-200 recto-verso).

18. Prin decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și s-a menținut încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

19. La 24 august 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea revizuirii, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoria Orhei, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Orhei, în alt complet de judecată.

20. Prin încheierea din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

21. La 6 ianuarie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus recurs împotriva încheierii din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei decizii noi de admitere a revizuirii, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoria Orhei, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Orhei, în alt complet de judecată.

22. Prin decizia din 27 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și s-a menținut încheierea din 2 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

23. La 21 ianuarie 2025, Agentul Governamental al Republicii Moldova a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție și a încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție și a încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu reexaminarea cererii de revizuire depuse la 26 martie 2014 împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, cu luarea în considerare a tuturor constatărilor din hotărârea Curții și a deciziilor irevocabile pronunțate în cadrul procesului penal, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoria Orhei.

24. Prin decizia din 30 mai 2025 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de revizuire depusă de Agentul Governamental al Republicii Moldova și cererea de revizuire depusă de avocatul Serghei Șteliman în

interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate. S-a casat decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție și s-a reținut cauza în procedura Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a reiterat temeuri de fapt și de drept similare celor cuprinse în cererea de revizuire.

26. Suplimentar, în opinia Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom”, instanța de revizuire nu a ținut cont de faptul că, unicul motiv de casare a hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei și pronunțării unei hotărâri noi, de respingere a prezentei acțiuni în contencios administrativ cu privire la contestarea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009, a fost sentința de condamnare din 21 mai 2010.

27. Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a invocat că, instanța de revizuire a omis faptul că, prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătoriei Orhei a fost achitată nu doar persoană fizică Sergiu Tataroi, dar și persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”. În cadrul dosarului penal, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a avut calitatea de inculpat de rând cu Sergiu Tataroi, iar obiect de cercetare în cadrul acestui dosar penal au fost aceleași fapte care au stat la baza emiterii deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 686c din 9 octombrie 2009. Iar, prin sentința din 27 decembrie 2013 s-a constatat că în acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu sunt careva ilegalități.

28. Respectiv, odată cu casarea sentinței de condamnare din 21 mai 2010 și pronunțarea, la 27 decembrie 2013, a altei sentințe de achitare, a dispărut orice temei de a considera hotărârea primei instanțe ca fiind neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. În debut, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că actul judecătoresc împotriva căreia este îndreptată calea de atac a fost emisă la 18 martie 2015, până la intrarea în vigoare a Codului administrativ nr. 116/2018.

30. Art. 258 alin. (3) din Codul administrativ:

„Procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.”

31. Art. 30 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în vigoare până la 1 martie 2019:

„Hotărârea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la data pronunțării sau de la data comunicării hotărârii integrale, în cazul în care acțiunea este judecată în lipsa părții, dacă legea nu dispune altfel.”

32. Aderent, art. 425 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul emiterii încheierii recurate – 18 martie 2015):

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.”

33. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că legea administrativă, nu reglementează instituția revizuirii actelor judecătorești de dispoziție, dar stipulează la art. 195 din Codul administrativ că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171. Respectiv, la caz, procedura revizuirii urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

34. Art. 449 lit. b) și e) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul depunerii revizuirii – 26 martie 2014):

„Revizuirea se declară în cazul în care:

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temelie pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.”

35. Art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul depunerii revizuirii – 26 martie 2014):

„Sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.”

36. Art. 453 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul emiterii încheierii recurate – 18 martie 2015):

„Încheierea de respingere a cererii de revizuire poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară, cu excepția cazurilor în care cererea de revizuire este examinată de Curtea Supremă de Justiție.”

37. Art. 243 alin. (1) lit. c) și (2) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:

c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

38. Art. 453 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă (în redacția actuală):

„(1) După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

b) încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recurenta s-a conformat prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, încheierea recurată a fost adoptată la 18 martie 2015 (vol. I, f.d. 188-191), iar cererea de recurs a fost depusă la 02 aprilie 2015 și completată prin cererea din 08 aprilie 2015 (vol. I, f.d. 198, 199-200 recto-verso).

40. Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare, din considerentele ce urmează.

41. Din actele și lucrările dosarului, s-a constatat că, în urma controlului efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”, inspectorul fiscal al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei a întocmit actul nr. 5-637133; 5-637133 din 01 octombrie 2009 (vol. I, f.d. 4-5).

42. Ulterior, în baza actului nr. 5-637133; 5-637133 din 01 octombrie 2009, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei a emis decizia nr. 686c din 09 octombrie 2009, prin care:

- i. S-a încasat la buget suma datoriilor la obligațiunile fiscale a contribuabilului în suma de 186,29 MDL;

- ii. S-a majorat trecerea în cont a TVA cu 294 813 MDL și va constitui pentru perioada ulterioara luna august 2009 suma de 446 080 MDL;
- iii. S-a majorat venitul impozabil pe anul 2008 cu 2 876 320 MDL;
- iv. S-au micșorat pierderile fiscale pe anul 2008 cu suma de 363 931 MDL;
- v. S-au încasat la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului:
 - 1. TVA diminuată în suma de 10 139 070 MDL și de transferat la contul 11501746401 în termen de 30 de zile;
 - 2. impozitul pe venit diminuat pe anul 2007 în sumă de 7 119 858 MDL și de transferat la contul 11121746401 în termen de 30 de zile;
 - 3. primele de asigurări medicale diminuate în sumă de 331 MDL și de transferat la contul 11301256401 în termen de 30 de zile;
 - 4. impozitul pe bunurile imobiliare eschivat de la calcul pe trimestrele I și II an.2009 în sumă de 78 MDL și de transferat la contul 11410746401 în termen de 30 de zile;
 - 5. taxa pentru folosirea drumurilor eschivată de la calcul în sumă de 108 MDL și de transferat la contul 11544746401 în termen de 30 de zile.
- vi. S-au încasat la buget sumele majorării de întârziere calculate în rezultatul controlului;
 - 1. Conform art. 228 p.2;3 din Codul fiscal Titlul V nr. 407-XV din 26.07.2001 – se calculează majorare de întârziere:
 - pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 3 520 694 MDL [3 472 026 + [10 139 070 x 8 zile x 0,06%] și de transferat la contul 11501746401 în termen de 30 de zile;
 - pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în sumă de 2 383 728 MDL [2 349 553 + 7 119 858 x 8 zile x 0,06%] și de transferat la contul 11121746401 în termen de 30 de zile;
 - pentru neachitarea în termen a impozitului funciar în sumă de 37 MDL și de transferat la contul 11402746401 în termen de 30 de zile;
 - pentru neachitarea în termen a impozitului bunurilor imobiliare în sumă de 6 MDL [5+[78 x 8 zile x 0,06%] și de transferat la contul 11410746401 în termen de 30 de zile;
 - pentru neachitarea în termen a taxei amplasării unităților comerciale în sumă de 113 MDL și de transferat la contul 12230746401 în termen de 30 de zile;

2. Conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la bugetul asigurărilor sociale pe an. 2007 nr. 405 din 15 decembrie 2006, art. 10 alin. (3), art. 28 din Legea privind sistema asigurării sociale de stat nr. 489 din 08 iulie 1999, se calculează majorare de întârziere (penalitate) pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale în sumă totală de 134 MDL și de transferat la contul 11211856401 – în sumă de 118 MDL, 1212856401 în sumă de 16 MDL în termen de 30 de zile.
- vii. S-a aplicat, pentru încălcările legislației fiscale:
1. Conform art. 261 alin. (4), (5) și (6), art. 260 [1,5] din Codul fiscal Titlul V nr. 407 din 26 iulie 2001, sancțiune fiscală sub formă de amendă în mărime de:
 - 30% pentru diminuarea TVA în sumă de 3 041 721 MDL [10 139 070 x 30%];
 - 30% pentru diminuarea impozitului pe venit pe anul 2007 în sumă de 2 135 957 MDL [71 198 581 x 30%];
 - 100% pentru eschivarea de la calcul a impozitului pe imobil pe trimestrele I și II anul 2009 în sumă de 78 MDL [78 x 100%];
 - 100% amendă în mărimea penalității la impozitul pe imobil pe trimestrele I și II anul 2009 eschivat în sumă de 6 MDL [6 x 100%];
 - 25% pentru diminuarea venitului impozabil pe anul 2008 în sumă de 719 080 MDL [2 876 320 x 25%];
 - 100% pentru eschivarea de la calcul taxei pentru folosirea drumurilor pe an.2008 în sumă de 108 MDL;
 - amenda în cuantumul calculat în modul stabilit la art. 228 alin. (3) pentru neachitarea în termen impozitului pe venit în rate pentru anul 2007 în sumă de 693 MDL;
 - 100% amendă în mărimea impozitului rutier eschivat de la calcul pe anul 2008 în sumă de 108 MDL [108 x 100%];
 - de la 5% la 30% pentru prezentarea tardivă a dării de seamă la taxa pentru amplasarea unităților comerciale pe tr. I, II și III an.2007 în sumă de 308 MDL [410 x 30% + 410 x 30%+410 x 5%];
 2. Conform art. 257 alin. (1) din Codul fiscal Titlul V nr. 407 din 26 iulie 2001 – sancțiune fiscală sub formă de amendă în mărime de 500 MDL pentru fiecare dare de seamă fiscală întocmită neadecvat și anume:

- întocmirea neadecvată a dării de seamă VEN pe an. 2007 și 2008 în sumă de 1 000 MDL [500 x 2];
- întocmirea neadecvată a declarației TVA pe lunile august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie an.2007; februarie, iunie, decembrie an.2008; ianuarie, mai an.2009, în sumă de 5 000 MDL [10 x 500];

3. Conform art. 10 p. 5 din Legea cu privire la antreprenorial și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992, în redacția după modificare după data de 13 iunie 2008 – sancțiune fiscală în mărime de 10% pentru nerestituirea în termen a numerarului în casa întreprinderii în sumă de 290 000 MDL [[2 900 000 MDL x 10%].

Sancțiunea fiscală aplicată în sumă totală de 6 194 059 MDL (3 041 721 + 2 135 957 + 78 + 6 + 719 080 + 108 + 693 + 1 000 + 5 000 + 290 000 + 108 + 308] și de transferat la contul 12307746401 în termen de 30 de zile.

4. Conform art.29 alin. (1) din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 100% pentru diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 331 MDL de transferat la contul 12307256401 în termen de 30 de zile (vol. I, f.d. 16-17 recto-verso).

43. Manifestându-și dezacordul cu acțiunile organului fiscal, la 17 decembrie 2009, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009.

44. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Orhei, prin hotărârea din 16 februarie 2012 a admis integral acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și a anulat decizia Inspectorului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 686c din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009 în privința Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” (vol. I, f.d. 85-88).

45. Judecând cauza în ordine de recurs, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 12 septembrie 2012, a admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei, a casat hotărârea din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care

a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”, ca fiind neîntemeiată (vol. I, f.d. 112-114).

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că, în consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, prin sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pentru evaziune fiscală.

47. Astfel, aplicând prevederile art. 123 din Codul de procedură civilă și făcând referire la sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei, Curtea de Apel Chișinău a conchis că Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu este în drept să ceară anularea deciziei nr. 686 din 09 octombrie 2009 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei, deoarece este stabilită vinovăția.

48. Deopotrivă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, la 26 martie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 449 lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătorei Orhei, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță (vol. I, f.d. 151-153).

49. În susținerea revizuirii, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a invocat că, la momentul examinării cauzei în ordine de recurs, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei nu era nici definitivă, nici irevocabilă. Ba mai mult ca atât, prin decizia din 21 noiembrie 2012 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei a fost casată, iar cauza penală trimisă la o nouă judecare în instanța de fond. Iar, prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătorei Orhei, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și Sergiu Tataroi au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate. Sentința dată nu a fost atacată de nimeni, iar la 13 ianuarie 2014 a devenit definitivă și irevocabilă.

50. Fiind investită cu examinarea revizuirii, Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 18 martie 2015, a respins-o ca fiind inadmisibilă (vol. I, f.d. 188-191).

51. Efectuând controlul judiciar al încheierii din 18 martie 2015, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de revizuire neîntemeiat a respins-o ca fiind inadmisibilă.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că, în condițiile speței, cererea de revizuire a fost argumentată prin prisma temeiului prevăzut la art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă, și anume că s-a anulat sentința judecătorească care a servit drept temei pentru emiterea deciziei a cărei revizuire se cere.

53. Pornind de la acest considerent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă instituie un temei autonom și distinct de revizuire, aplicabil atunci când hotărârea împotriva căreia este îndreptată revizuirea s-a întemeiat, în mod determinant, pe un alt act judecătoresc de dispoziție, care ulterior a fost anulat sau modificat.

54. Rațiunea acestei reglementări rezidă în necesitatea menținerii coerenței și concordanței ordinii juridice, evitând perpetuarea unor soluții judiciare întemeiate pe premise factuale sau juridice infirmate ulterior printr-un act judecătoresc definitiv.

55. Pentru incidența acestui temei este esențial ca actul judecătoresc anulat (la caz, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei) să fi constituit un element determinant în formarea convingerii instanței care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită.

56. La caz, analiza deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău atestă fără echivoc că aceasta s-a sprijinit în mod exclusiv pe sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a fost condamnată pentru evaziune fiscală, iar instanța de recurs a reținut această sentință cu titlu de autoritatea lucrului judecat, prin prisma art. 123 din Codul de procedură civilă.

57. Curtea de Apel Chișinău a considerat că existența unei sentințe penale de condamnare ar lipsi reclamanta de dreptul de a contesta legalitatea deciziei fiscale nr. 686c din 9 octombrie 2009, întrucât faptele reținute de organul fiscal ar fi fost confirmate printr-un act judecătoresc de dispoziție în materie penală asupra aceluiași fapt și încălcări fiscale.

58. Așadar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, în speță, sentința din 21 mai 2010 a Judecătorei Orhei, pronunțată în dosarul penal, a constituit fundamentul logic și juridic al soluției pronunțate

de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 septembrie 2012, în prezenta cauză de contencios administrativ.

59. La aspectul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, ulterior pronunțării deciziei din 12 septembrie 2012 de către Curtea de Apel Chișinău, a fost casată sentința de condamnare din 21 mai 2010, iar ulterior, prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătorei Orhei, atât persoana fizică Sergiu Tataroi, cât și persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” au fost achitați, constatându-se inexistența faptei infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Această sentință a devenit definitivă și irevocabilă prin neatacare, la 13 ianuarie 2014.

60. În aceste circumstanțe, este evident că actul judecătoresc de dispoziție, care a servit fundament pentru emiterea deciziei din 12 septembrie 2012 a fost integral desființat și pronunțată o soluție diametral opusă, de achitare a Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” pentru lipsa faptei. Această modificare a circumstanțelor cauzei este una radicală, afectând însăși existența faptului ilicit reținut anterior atât de instanța penală, cât și cea de contencios administrativ.

61. În acest sens sunt incidente dispozițiile art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, prin prisma cărora doar sentințele penale rămase irevocabile sunt obligatorii pentru instanța civilă în ceea ce privește existența faptei și persoana care a săvârșit-o.

62. În speță, la momentul pronunțării deciziei din 12 septembrie 2012, sentința din 21 mai 2010 nu era definitivă și nici irevocabilă, iar ulterior aceasta a fost casată, fiind lipsită retroactiv de orice forță prejudicială.

63. Prin urmare, menținerea efectelor hotărârii emise în prezenta cauză de contencios administrativ, întemeiate pe o sentință penală care a fost anulată și pronunțată o soluție definitivă și irevocabilă de achitare, contravine atât dispozițiilor art. 449 lit. e) din Codul de procedură civilă, cât și principiului securității raporturilor juridice. Or, revizuirea reprezintă mecanismul procedural menit să corecteze asemenea disonanțe între hotărâri judecătorești, generate de modificarea ulterioară a unui act judecătoresc de dispoziție.

64. Mai mult, din sentința Judecătorei Orhei pronunțată la 27 decembrie 2013 rezultă că instanța penală a examinat aceleași elemente factuale și probatorii ca și în prezenta cauză de contencios administrativ, inclusiv actul controlului fiscal nr. 5-637133 din 1 octombrie 2009 și facturile fiscale

reținute de către inspectorul fiscal, iar în consecință instanța penală a constatat că în acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu există fapta de evaziune fiscală. Această constatare este direct opozabilă în prezenta cauză și răstoarnă fundamentul pe care s-a bazat decizia din 12 septembrie 2012.

65. Astfel, în opinia Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, instanța de revizuire a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept procedural, respingând cererea de revizuire ca inadmisibilă, în pofida faptului că sentința de condamnare care a stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii a fost anulată și pronunțată o sentință nouă, definitivă și irevocabilă, de achitare a Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” pentru lipsa faptei de evaziune fiscală.

66. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, pentru restabilirea echității procesuale și înlăturarea viciilor constatate, este necesară anularea încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire, cu adoptarea unei încheieri noi de admitere a revizuirii și casarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

67. Odată cu retractarea deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, prezenta cauză urmează a fi transmisă pentru reexaminare, după competență, la Curtea de Apel Nord, care va proceda la efectuarea controlului judiciar al hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei, în baza cererii din 22 martie 2012 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei.

68. În atare circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a anula încheierea din încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei decizii noi, sub formă de încheiere de admitere a revizuirii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”, de a casa decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a transmite cauza după competență la Curtea de Apel Nord, pentru efectuarea controlului judiciar al hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei.

69. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 195, art. 243 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Codul administrativ, precum și în temeiul art. 449 lit. e) și art. 453 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”.

Anulează încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și emite o decizie nouă, sub formă de încheiere, prin care:

Admite cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

Casează decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

Transmite cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, Curții de Apel Nord pentru efectuarea controlului judiciar al hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni